

זמני השבת
אוסף: אלעד זב"ב

הדלקת הנרות: 17:00
מוצאי שבת: 17:52
דבינו תם: 18:29

זמני השבת
אוסף: ירושלים

הדלקת הנרות: 17:04
מוצאי שבת: 17:56
דבינו תם: 18:32

מופץ ב- 9,000 עותקים בכל הארץ

פרשת "תצוה" - גליון מס' 222

שנה ח' - עלון דו שבועי | העלון טעון גניזה | אין לקרוא בשעת התפילה! | טל' המערכת: 03-9094245

"וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֵיהֶם שִׁמּוֹן זֵית זָךְ פְּתִית לְמֵאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד" (כז, ט).

בבעל הטורים מובא: "תצוה" בגימטריא "נשים צוה", רמז להדלקת נרות לנשים חובה בשבת.

ודבריו תמוהים, איך זה מתקשר עם המשך דברי הפסוק "את בני ישראל?"
ביאור נפלא מובא בספרו של הגאון רבי יחזקאל טויסיג זצ"ל: במשנה בשבת (פרק ב' משנה ו') שנינו, "על שלוש עבירות נשים מתות בשעת לידתן, על שאינן זהירות בגדה ובחלה ובהדלקת הנר".

וב"חוספות רבי עקיבא איגר" (שם) מקשה, מדוע כתוב "ובהדלקת הנר" ולא "ובנר", כמו שכתוב "ובחלה" ולא "בהפרשת חלה"?

ויישב הגריעק"א, שרצה התנא לרמז לדון שמוא במגן אברהם (א"ח סי' רסג, סי"ז, ובבן איש חי [פר' נח אות ח]) **בשם תיקוני הזהר,** "שבעל הבית יתקן את הנרות בערב שבת, ואחר כך אשתו תדליק".

וזהו אם כן כוונת בעל הטורים וביאורו של הפסוק: "תצוה" - גימטריא "נשים צוה", רמז להדלקת הנר לנשים בערב שבת, אך "את בני ישראל" צוה "ויקחו אליך שמן זית זך" - ההכנות והתיקון מוטלים על בני ישראל, והנשים רק תדלקנה את הנרות... (תפארת יחזקאל)

"וְאַתָּה תִּצְוֶה" (כז, ט).

בגמרא בהגיגה (ט) איתא, אינו דומה השונה פקדו מאה פעמים, לשונה פקדו מאה ואחת. וזה מה שנאמר בפסוקינו: **ת - תלמד, צוה - 101,** רמז לזה שצריך לחזור מאה ואחת פעמים.

בספר "לחם לפי הטף" כתב כמה סגולות ועצות לזכור את מה שלומד:

- א. ללמוד בקול.
- ב. ללמוד תורה לשמה.
- ג. לשנות פקדו מאה ואחת פעמים.
- ד. ללמוד בחשק ובשעשוע.
- ה. ללמוד בזמרה, כי הזמרה מעוררת הזכרון (כ"כ התוספות, שיליה מסכת מגילה). זמרה במילוי ז"ן מ"ם ר"ש ה"ה בגימטריא מזכרת את לימודו.
- ו. לברך בתורה תחילה בכוונת הלב (כמו שהעלה הצ"ח בשילהי מסכת ברכות).
- ז. ללמוד 'מילתא בטעמא' - להבין כל דבר לאשורו, שהטעם מעורר הזכרון (עיין גדה, דף כד:).
- ח. ילמד בענוה.

והנה, בגמרא במנחות (דף טז:) מובא, איתמר, אמר ריש לקיש השוכח דבר אחד מתלמודו עובר בלאו, שנאמר: "השמר לך ושמור נפשך מאוד פן תשכח את הדברים וכו'".

ואפשר לרמוז זאת במזמור בתהלים (קט):

"בלבבי צפנתי אמרתך" - התורה לא אשכח מלבי, **"למען לא אחטא לך"** לעבור על השמר לך וכו'. וכי תאמר, השכחה היא טבע בבריאה, ובמה תזכה לשמור את התורה לכל תשכחנה, לזה השיב זאת אני עושה **"ברוך אתה ה' למדני חוקיך"** שאברך על התורה תחילה כדברי הצ"ח, ולא רק זאת - **"בשפתי סיפרתי"** בפה ולא בלחש **"כל משפטי פיך"**, ועוד **"בדרך עדותיך ששתי"** - שאני לומד בשמחה ובששון, וגם **"בפקודיך אשיחה ואביטה אורחותיך"** שאני מסתכל ומביט לעומק הדבר, ועוד **"בחוקותיך אשתעשע"** אני לומד בחושק ובשעשוע, וזה **"לא אשכח דברך"**.

והדברים מאירים ומעודדים!

ובענין זה סיפר רבי חזקיהו מישק ובסקי שליט"א, מנהל רוחני בישיבת "אורחות תורה" בב"ב:

לפני למעלה מארבעים שנה כשהייתי בחור צעיר, הגיע איזה בחור שלמד איתי בישיבה קטנה אל מרן הקהילות **יעקב זצ"ל**, ואמר לו: "מה אני גיד לרב, אני שבור כולי...".

"מדוע אתה שבור", תמה הסטיפלער.

ענה הבחור, "ב"ה יש לי ראש טוב, אבל לא הולך לי לקלוט את הסוגיה עם כל פרטיה אי"כ אני חוזר עליה שבע פעמים, ואז זה נקלט".

הסטיפלער כמעט זרק אותי מהחדר. "תגיד לי, מה אתה רוצה ללמוד פעם אחת ולדעת הכל, תחזור בחזרה לבטן של אמא שלך וילמדו אותך הכל. אתה חושב שאצלי זה פחות משבע פעמים?! ממש לא, איך אתה רוצה פחות? כזה דור מפונק!..."

(להתעדן באהבתך - יש"כ למחבר ר' אהרון לוי שליט"א)

"והאבנים תהיו על שמות בני ישראל" (כח, כא).
שינו בגמרא ביומא (דף עג:): "כיצד נעשית [האורים ותומים, כשרוצים הם לענות תשובה]? רבי יוחנן אומר: בולטות [האורות], ריש לקיש אומר: מצטרפות [זזות ממקומן]. והא לא כתוב בהם צד?" [ואם בתשובה אמורה להיות האות צ', כיצד יסמנו? - אמר רב שמואל בר יצחק: 'אברהם יצחק ויעקב כתיב שם' - והא לא כתיב ט"ת? - אמר רב אחא בר יעקב: 'שבטי ישראל' כתיב שם].

כלומר, הוקשה לגמרא: אם על האורים ותומים היו כתובים שמות השבטים, נמצא שלא היתה שם האות צ'! ועל זה תרצה: ששמות האבות - אברהם יצחק ויעקב, היו כתובים שם. ושוב שואלת הגמרא: הרי האות ט' אינה כתובה שם? ומתרצת שהיה כתוב: "שבטי ישראל".

הוקשה "שב יעקב" [הביאו ה"חמם סופר" בספרו "תורת משה"], הלא האות ט' קודמת לאות הצ' בסדר הא' ב', ומדוע לא שאלה הגמרא תחילה על האות ט', לפני האות צ'?

ותירץ, שהנה במדרש הובאה מחלוקת על הפסוק "והאבנים תהיו על שמות בני ישראל": לרעה אחת, על האבנים היו כתובים שמות האבנים עצמן, כלומר - על אבן אדם היה כתוב "אדם אובן", על אבן הפטדה היה כתוב "פטדה שמעון" וכן כולם. ודעה שניה שם, שהיו כתובים שמות האבות, ודרשו את המילה "אבנים" מלשון "אבות ובנים", כלומר - אברהם יצחק ויעקב ושמות בנייהם - י"ב השבטים.

מענה הכל ברור: מתחילה לא יכלה הגמרא להקשות על האות ט', כיון שיתכן שהיו כתובים שם שמות האבנים עצמן, והרי שהאות ט' נמצאת באבן ה"פטדה", לפיכך הקשתה הגמרא מהאות צ'. אבל אחרי שעתה הגמרא שהיה כתוב שם "אברהם יצחק ויעקב", נמצא שנכתבו שם שמות האבות ולא את שמות האבנים, ואם כך - קשה שהאות ט' חסרה.

מענה הכל ברור: מתחילה לא יכלה הגמרא להקשות על האות ט', כיון שיתכן שהיו כתובים שם שמות האבנים עצמן, והרי שהאות ט' נמצאת באבן ה"פטדה", לפיכך הקשתה הגמרא מהאות צ'. אבל אחרי שעתה הגמרא שהיה כתוב שם "אברהם יצחק ויעקב", נמצא שנכתבו שם שמות האבות ולא את שמות האבנים, ואם כך - קשה שהאות ט' חסרה. (ומתוק האור)

"והיה על מצוה אהרן" (כח, לח).

מובא בגמרא בערכין (דף טז:) ציץ מכפר על מעשה עזי פנים - דכתיב הכא "והיה על מצח אהרן" וכתיב התם (ירמיהו א) "ומצח אשה זונה היה לך".

על פי מאמר חז"ל זה, ביאר בעל ה"מעשי למלך" זצ"ל סמיכות עניינים תמוהה במשנה במסכת אבות:

"הוא היה אומר: עז פנים לגיהנום ובושת פנים לגן עדן, יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו שתבנה עירך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך".

ולכאורה הוא פלא: מהו הקשר בין שני עניינים אלו - עזות ובושת הפנים ובניין בית המקדש? **אלא הדבר יובן היטב על פי דבריו של בעל ה"עקידת יצחק" - רבינו יצחק עראמה זצ"ל,**

שכתב על מה שאמרו חז"ל שהציץ מכפר על עזות פנים: "כי מי הוא אשר יראה כהן בגדולתו וציץ זההב אשר השם המפורש חקוק בו עומד על מצחו - שלא יכבוש פניו בקרקע מהביט אל האלוקים, ומשם יוקח מוסר השכל לכל איש שלם וחכם כי אין ספק ששם ה' נקרא עליו וראוי לירוא מפניו".

הרי התבאר לנו שהציץ היה מונע את עזות הפנים ומכפר עליו. וזו כוונת המשנה שהוסיפה לאחר "עז פנים לגיהנום": יהי רצון שיבנה בית המקדש וכו' ", שכן אז יעמוד שוב כהן גדול וישמש בציץ שעל מצחו, ועל ידי זה יכנע לבבו ויימנע מעזות פנים ויכפר עליו. (פנינים)

"בְּפִקְרֵי בְּפִקְרָא" (ל, ז).

יהודי שזכה להיות מביאי ביתו של מרן מאור ישראל הגר"ע יוסף צוק"ל ולשמשו בכל בוקר קודם התפילה, סיפר ואמר:

"תמיד כשהייתי מגיע בבוקר השכם אל הקודש פנימה - חדרו של מרן זצ"ל לסייע בעדו קודם התפילה, אני מוצא שכבר הוא ער ושוקד על תלמודו, ופעמים שהוא קם כבר מאשמות הבוקר ופעמים שהוא קם כבר מאשמות הבוקר ופעמים שהוא כלל לא הלך לישון..."

וזכרתי שבאחד הימים נכנסתי אל חדרו של מרן זצ"ל בהשכמת הבוקר, והנה ראיתי כשהוא מזרז לכתוב תשובה הלכתית לשאלה שהופנתה אליו אמש, **וזאת בעוד שבגדי השניה עליו,** כעבור עשר דקות התשובה היתה מוכנה להפליא כדרכו של מרן זצ"ל בתשובותיו.

רק לאחר מכן ניגש מרן זצ"ל להתלבש ולהתכונן לתפילת השחר...

והרי זה מנדולתו של מרן זצ"ל אשר כולו שקוע בתורה הקדושה, כי כיצד יתכן שכן אנוש יאה שקוע בתלמודו בצלילות הדעת מיד בקומו משינת הלילה, ולא עוד אלא שהתשובה תהיה ערוכה כבר במוחו, ולא נשאר לו אלא לכתובתה!

אצל מרן זצ"ל אין זה פלא, כי הוא היה בבחינת "יום ולילה לא ישבותו" בעמלה של תורה.

(משוש תבל)

יש לקרוא את החסויות לאחר השבת

<p>המכון ל"סת"ם עבודת הקודש מכירת ס"ת, תפילין, מזוזות וכל צרכי הסת"ם. פול: 054-8484945 רפאל ש.</p>	<p>שרוליק קרויזר המרת מס"ח המחירים הכי טובים בשוק סניף ר' יהודה הנשיא 33, אלעד. טל. 052-7621725</p>	<p>שמואל קרישר זמר חסידי-חזן בקהל אבן שאול מחירים מיוחדים מיוחדים לקריאת העלוה 052-7667157</p>	<p>מרכז השעונים מכירה ותיקון כל סוגי השעונים במקום. מ. נחלת יצחק (בחניה) טל': 03-9363892.</p>	<p>הללויה מגשימה הזדמנות לחלום! אגם פאלאס אירועים גיסן 11 פ"ח טל. 9316606</p>
<p>ר"ר שנה מבצעי חורף! התקליטן רפאל חכמון פול: 052-2567240</p>	<p>AP HAIR DESIGNER מעצב השיער - אסי פרץ בתיאום מראש: 052-626 53 92</p>	<p>ולס קייטרינג ניצוב בר ואירוגן אירועים מקצועי מכירה של אצל בימי שישי! בחיכל בני הישיבות רח' בן עזיאל 12 בין השעות 13:00-9:00 לפרטים והזמנות: 054-8415878 052-7758500</p>	<p>מחנות הכרם מחלוקת ניגון מכירה של אצל בימי שישי! בחיכל בני הישיבות רח' בן עזיאל 12 בין השעות 13:00-9:00 לפרטים והזמנות: 054-8415878 052-7758500</p>	

אם אתם זורקים את הבחור מהישיבה, אני הולך יחד איתו...

בחום, ואמר לו שוב שמעולם לא היתה בליבו כלל קפיידא עליו. לימים נפטר אבי בלא-עת, בגיל צעיר למדי. ישבנו 'שבעה', והבית המה מנחמים. לפתע נכנס אל הבית יהודי שחזותו מעידה עליו כבר-אוריון, לבוש 'פראק' וכובע רבני לראשו, וכל-כולו אומר כבוד. הוא מתיישב מול כל האחים ומשתתף בצערנו. לפתע קם האיש ההדור ממקומו, ומבקש מכל הנוכחים להאזין לדבריו, כי יש לו לספר דבר אישי, חשוב עד למואד. תוך שהוא מתנשם בכבדות, וניכר שהדיבור קשה עליו, מספר הת"ח את כל הסיפור הנ"ל, וכשדמעות מצייפות את עיניו הוא אומר: אני הוא הבחור שסטר לנפטר על לחיו, ובאתי לבקש את סליחתו בפני כולם. אני משמש כיום כראש כולל חשוב בצפון הארץ, יש לי 10 ילדים בלעה"ר, כולם בני תורה ויראי שמים, והכל-הכל בזכותו של הנפטר. אם היו זורקים אותי, לא הייתי פה היום. שמעו נא המורים, אישי חינוך, העוסקים בנשמות הרכות של ילדינו - מסיים הבן את דבריו, וקחו דוגמא אישית מסיפורו של אבא זצ"ל. תחשבו על עתיד הילדים, לדורי-דורות. הרי מבחן-התוצאה מוכיח שאבא צדק בהנהגתו, ולא היו צריכים להעניש את הבחור על הסטירה המצלצלת שהעניק לראש הישיבה. הבן מספר עוד שכאשר אחד הבחורים בישיבה התקשה בהבנת הלימוד, אבא היה מטריח את עצמו לנסוע עם התלמיד אל הכותל המערבי, ושם התפללו שניהם, הרב והתלמיד, לפני השי"ת, שיפתח את ליבו של התלמיד בתורה. אבא יקר שלי, מסיים הבן; תנוח בשלום על משכבך, ותקום לקיץ הימים, תדע, שהינך חסר לא רק לי, אלא גם לתלמידיך ששאבו ממך יותר מקורטוב של מסירות ונאמנות. (ברכי נפשי)

ניתנה במצב של חוסר-חושים מוחלט. יצוין שלאחר שנועד לו הדבר, הוא התחנן בפני אבא שיסלח לו, ואבא הרגיעו ואמר שאין צורך לבקש מחילה, כי הוא הבין שהדבר נעשה מתוך שינה. **ברם, השמועה הגיע לאוזניו של נשיא מוסדות הישיבה,** שכנס על-אתר את כל הצוות הרוחני והחליט שהבחור הינו 'בן סוטר ומורה', ואחת דינו להיזרק מהישיבה ומיד... כאשר שמע אבי זצ"ל את ההוראה, נכנס לחדרו של נשיא הישיבה ואמר בקול תקיף וחד-משמעי, שאם הישיבה זורקת את הבחור, 'אני הולך יחד איתו!' אבא תיאר בפני הר"מים את העמל הרב שהושקע בחינוכו של הבחור הזה שהגיע מעיירות הפיתוח, והוא בן למשפחה קשת-יום, ושאר אחיו אינם נמנים כלל על ציבור בני התורה, אלא יוצאים ונכנסים ב... שערי בית הכלא. "אם נזרקו אותו מהישיבה, עלול הבחור להצטרף לאחיו, ואנחנו נהיה אחראים לכך", זעק אבא, והודיע שהוא מחל מראש על הסטירה, ואין בליבו שום קפיידא. 'מה כבודו מציע לעשות?' שאל נשיא הישיבה את אבא. כאן הפתיע אבא את כל הצוות, באומרו שהעונש שהוא מציע להטיל על הבחור, הוא, שבמשך החודש הקרוב אני עצמי אלמד איתו מדי יום בימו ספרי מוסר בענין ההנהגה הראויה לבן-ישיבה... **ההצעה התקבלה פה אחד.** חלפו שנים. הבחור-הסוטר סיים את לימודיו בישיבה, המשיך בישיבה חשובה נוספת בירושלים, ובהגיעו לפרקו זה להשתדך עם כלה מצוינת מבית של תורה. **לפני שנכנס לחופה נכנס לבית של אבי, וביקש בדמעות שיסלח לו על הסטירה ההיא שניתנה מתוך חוסר-שליטה, וללא כל כוונה.** אבא חיבק את החתן

במקרה שלפנינו, שלדעת אנשי חינוך יש הרבה- הרבה מה ללמוד ממנו, היה מדובר לא בבן סוטר ומורה, אלא בבן סוטר ומורה... מי שיקרא את הדברים בעיון, יבין שלפעמים עומד איש-החינוך בפני מצב יחיד ומיוחד, בו ניתנת לו אפשרות לקנות בשעה אחת, והוא זקוק אז לסיעתא דשמיא מיוחדת על מנת לתפוס את הרגע הזה, ולא להשליכו מבין אצבעותיו. את הסיפור שמענו מבנו של תלמיד חכם חשוב, שכינה בזמנו כאחד מראשי ישיבה חשובה במרכז הארץ, ונפטר לבית עולמו. הבן מספר את הדברים בהתרגשות, ומבקש שציבור העוסקים בהוראה וחינוך ישיתו את הדברים אל ליבם, כי בנפשם ובנפשנו הדבר. **וכן מספר הרב:** מנהג היה לאבא לעבור מדי פעם בחדרי הבחורים, בשעת ההשכמה בבוקר, ולהערים לתפילת שחרית. הוא היה עושה זאת בעדינות רבה, ומפיח בהם רוח-חיים על ידי טפיחה קלילה, והשמעת דברי תורה ומוסר בעמחה. **בוקר אחד, בהיותו ליד מיטתו של אחד הבחורים, נגע אבא ברכות בכתפו, והעירו.** אבל, הבחור נבעת משום-מה, קפץ ממיטתו, ובתנוחה אינסטינקטיבית הרים את ידו... סטר לאבא על לחיו סטירה מצלצלת, וחזר לישון... **אבא נדהם לרגע מההנהגותו של הבחור, יצא מהחדר, וללא אומר ודברים עלה להיכיל הישיבה.** לא לקח לו הרבה זמן להבין שהבחור בוודאי לא התכוון למה שעשה, ומן-הסתם גם לא היה שליט כלל במעשיו, כפי שידוע שכשאדם קם מהשניה הוא נמצא לעיתים במצב של חוסר-שליטה, עד שהוא מתייצב על עמדו. את הראיה לכל זה לקח אבא גם מתוך העובדה שכשהבחור נכנס להיכיל הישיבה, הוא אפילו לא ניגש אליו לבקש סליחה. מה שמגלה בבירור שהסטירה

האם מותר להקליט את מי שעדיין לא הבדיל?

כב"ה. [עיין רמב"ם פ"ג מה' שבת. טור וש"ע סי' רמ"ז]. ולעשות גרמא שגם התחלת המלאכה תבוא בשבת, ונחלקו בה האחרונים שבשו"ת מנחה חיים (סופר, ח"ג סי' י) אוסר להתחיל מלאכה בשבת באופן כזה, דאסור לעשות מלאכה שיהיה התחלתה וגם הגמר בשבת. ולדעת העושה פעולה בער"ש כדי שתתחיל המלאכה בשבת, חייב כמחלל שבת גמור, וחילא דידי' מהירושלמי (פ"ק דשבת ה"ה) דאסור בשפופרת ובריחיים, משום שלא הותחל בכל טפה וטפה, ובכל חטה וחטה. ע"ש. ובס' תורת חיים מבנו ז"ל השיג עליו. גם בס' שביית השבת (דף כ"ג:) היקל בזה. גם בשו"ת הר צבי (א"ח סי' ק"ז) חלק עליו עפ"י הפני הושע ובית מאיר וחתם סופר, ודחה הראיה מהירושלמי הנז' ע"ש. [ובשו"ת זקן אהרן כתב לחלק בין מלאכה למלאכה]. ואמנם כל המחלוקת הנ"ל היא דוקא באופן שהכל נעשה מערב שבת, אבל בני"ד שהגברת הזרם נעשית ע"י דיבורו בשבת, לכאורה בזה אין להקל. [ולא דמי לשעון שבת המדליק מאליו את החשמל בשבת, דזכה המדבר בשבת גורם להגברת הזרם, ובכל הגברת זרם איכא הוצאת ניצוץ קטן ואסור משום גולד, כמבואר במנחת שלמה ח"א סי' י]. והגם דלענין חיובא ליכא בזה, שהרי לא עשה מעשה שבת בעצמו, אלא שגרם למעשה להעשות, וגם המדבר למכונת ההקלטה אינו חייב כלום מדינא. שהרי לא עשה מעשה ולא ידע מכל הנעשה, ולא הוה אלא בגדר מתעסק, ופחותו משוגג, מ"מ המעשה מעשה שבת הוא, שנעשה מעשה בשבת על ידי ישראל. וע"ש במשנה הלכות מה שהאריך לברר טעם האיסור. ויש אומרים שהוא כעין תולדה דכתיבה, וכמ"ש בשו"ת בית יצחק (י"ד ח"ב סי' ל"א במפתחות), דכל שדרכו בכך לעולם, הוה דרך מלאכה וחייב. אך בשו"ת ערוגת הבושם (א"ח סי' ס"ח) כתב דאין איסור כתיבה בכה"ל, ואין כאן רק איסור דרבנן. ועי' בשו"ת חתם סופר (א"ח סי' ע"ב), ובשו"ת מהרש"ם ח"ב (סי' רמ"ז).

יש נוהגים להקליט את רבם בעת שאומר דברי תורה בסעודה שלישית, אחר צאת השבת, אף שרבם עדיין לא הבדיל, ויש להם על מה שיסמוכו. הנה בשו"ת ח"ו (סי' כ"ג) כתב להחמיר בזה, דהוא לא רק גורם שמדבר בטייפ ונסטר הקול, גם מגביר כח הזרם והוי הבערה, והוא מעשה בגופו ממש, כמבואר בב"ק (ב"ב) גבי נרגול שתקע וכו'. וע"ש בגליון השי"ש שמציין להב"י ביו"ד (סי' ק"ג). אמנם יש לחלק בין תקע ככוונה, לנ"ד, מ"מ אפ"י הוה רק כוחו, הלא מעשה ממש אסור נמי מדינא. וא"כ בזמן תוספת שבת קודם שאומר הבדלה יש בזה לכה"פ איסור דרבנן, וגורם לרבו לעבור על איסור דרבנן, בלא שיוודעו. ויש עוד לדון בזה מגדר מתעסק, דלרעק"א גם במתעסק אסור. ע"כ. ויש לדון בדבריו, שהרי הרב המדבר הרי אינו יודע שמקליטים אותו, והוא בגדר מתעסק, ועיין בילקו"י שבת כרך ג' (עמוד ג') דהעיקר כדעת הסוברים דמתעסק אינו בגדר מלאכה כלל. ונמצא דמה שעל ידי דיבורו מגביר את הזרם במכשיר ההקלטה, הרי הוא מתעסק, ואף אינא דהוא איסור שבות, הרי התירו איסור שבות בדרבנן בבין השמשות לצורך מצוה, והכא הוא צורך מצוה להקליט את דברי התורה של רבו אף שעדיין לא הבדיל. [והרי בבין השמשות אי אפשר לעשות מלאכה, מכח ספק דאורייתא, ואפילו הכי התירו איסור שבות, כ"ש אחר צאת הכוכבים קודם שבידל]. ואמנם אין להקל להפיעול טייפ מערב שבת, על מנת להקליט דרשת חכם, או חזנות בשבת, וכמו שהעלו בשו"ת משנה הלכות ח"ז (סי' נ"ה), ובשו"ת אז נדברו ח"ו (סי' כ"ו), ועוד. ועיין בשו"ת באר משה ח"ז (קונטרס אלקטריק סי' ע"ז) דכיון שאיסורו הוי מדרבנן, לכן בעשה בשגגה מתיר להשמיע הקלטה זו לאחר השבת, ואף לסחור בה. ואם שומעים בו תפלות של שבת צריך שירושם ע"ג הקלטתו בשגגה, ובלא הוראת חכם. וראה עוד בכיו"ב במ"ש לעיל שבת כרך א' חלק ראשון סי' רנב. ועיין בשו"ת משנה הלכות ח"ז (סי' נ"ה) שנושאל בדבר אחד שהכין מכשיר הקלטה בערב יום טוב ע"י שו"ן, ויום טוב בשעה שהתחיל הרבי להתפלל המכשיר פעל והקליט את התפילות של יו"ט, ולא ידע איש את מעשהו. אם מותר להינות מהקלטה זו. או שיש בזה איסור הנאה ממעשה שבת, כמבואר בס"י שיח. והנה נודע מה שנחלקו במשנה שבת (פ"ג) ובכולן בית הלל מתיירין עם השמש, והלכה

הלכה לשבת

הודעה חשובה לגבאים!
עקב תלונות על אי הגעת העלון למספר בתי כנסת הוחלט על שינוי שיטת ההדפצה.
גבאים המעוניינים לקבלת העלון ישירות לביתם מתבקשים לפנות למערכת העלון:
0527620219

גם אם קנית מוצר מהדרין? אין הכשר על תולעים!
אנציקלופדיית תולעת שני!
רב מכר סדרת "תולעת שני" מאת הרב"ג שניאור זלמן רווח
חובה בכל בית יהודי!
חדש כרך רביעי!
למשלוח עד הבית חייג:
08-9216829
בהוצאת המכון למצוות התלויות בארץ. להשיג ברשת יפה נוף ובחנותי הספרים המובחרות.

בדיקת עיניים מקצועית ע"י אופטומטריסט עם מכשור חדיש ומתקדם חדש! הסדר לחברי באוחדת
הסניף המחודש והמורחב באלעד:
רח' רשב"י 21 (מול נחלת יצחק)
טל: 054-2634-280

רשת משרדים
280

ברכת מזל טוב לבבית
לר' יצחק מורנו הי"ו ומשפחתו הרוממה
לרגל אירוסיו הבת תחי' בשעות"מ
בברכת בניו עדי עד
מאחלים בהערכה רבה - המערכת

העלון מוקדש לע"ג מגיד המישרים, שריד לדור דעה, תורתו ודרשתיו המוסריות החיו רבבות הגה"צ רבי יעקב גלינסקי זצוק"ל, ת.ג.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
מרו רבי עובדיה בן יעקב זצוק"ל, הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל, דניאל הכנת בן דוד ז"ל, מוסא בן יחיאל ואהרון בן יחיאל האפל ז"ל, אמנון בן עליזה ז"ל, מאיר אהרון ז"ל בן עישה הי"ו, שרה בת לאה ע"ה, יעל בת רבקה ע"ה, בדרה בת יפה ע"ה, ת.ג.צ.ב.ה.

לרפואת
שושנה פורן בת טאוס תחי', סעידה בת סאלם תחי', שושנה בת אליס עישה תחי', אליס עישה תחי' בת תמו, אילה בת שרית סרה, רפאל יצחק איזיק וחיים מיכאל שלמה בני מיכל בתושח"י.

העלון מוקדש - להצלחת ברו"ג
שלום אפל ורפי בן טינו מגזי הי"ו וכל משפ', פנחס אליהו ואיתמר בני אביגיל הי"ו, שרה בת אילה, רחמים בן מונירה הי"ו, ישי בן אילה הי"ו, יהודה בן מרגו ומשפחתו הי"ו.

ניתן לקבל את העלון במייל RLEVRON@IAL.CO.IL הערות והארות, תרומות ובקשות להפצת העלון יתקבלו בברכה בטל': 03-9094245.